

жајно одређене цјелине у документацији о раду ЗАВНОХ-а. Неколико од ових докумената објављени су већ раније од стране неких аутора који су послје ослобођења писали о развоју народне власти, о судству и о просвјетно-културном раду у вријеме НОВ (Гершкових, Чулиновић и Огризових).

На крају је објављен „Попис вијећника ЗАВНОХ-а Првог и

Другог засједања и попис вијећника АВНОЈ-а из Хрватске Првог и Другог засједања.“

Дјело је издато у редакцији др Хоцимира Сиротковића који је написао и предговор, те чланова редакције: Савке Калинић, Леа Кобсе, Вере Лукателе и Љиљане Модрић.

П. Ф.

ЈОЗО ПЕТРИЧЕВИЋ, ИВО ЛОЛА РИБАР, биографија, издање Института за историју радничког покрета, библиотека: Мемоари и биографије, Загреб 1964.

Биографија „Иво Лола Рибар“ прва је од низа сличних дјела у издавачком плану Института за историју радничког покрета у библиотеци „Мемоари и биографије“.

Покретањем ове библиотеке и појавом њене прве књиге „Иво Лола Рибар“ наша историографија добила је не само дјело писано на знањској бази, него исто тако дјело (коликогод је историјска истина, као и легенда) о једној изузетној личности наше револуције. Дјело о личности која је и свједочанство, историјска истина и истина о дјелу једне генерације, истинских сљедбеника наше револуције, њених најактивнијих бораца, најмлађих носилаца Титових мисли о нама, о нашој револуцији, о нашем побједоносном путу ка социјалистичкој изградњи. Дјело које је постало истина о нама јуче и данас.

Књига о И. Ј. Рибару значајан је пионирски рад. Радећи ову био-

графију, аутор је обогатио нашу историографију низом још необјављених извора везаних за рад, живот и личност И. Ј. Рибара, прикупљајући их у једном напорном десетогодишњем раду по архивима и приватним збиркама појединаца. Отуда и два садржајно богата дијела ове књиге. Први је чисто биографски рад самог аутора, а други сачињавају још необјављени изворни материјали које је аутор прикупио од наших истакнутих државника, политичких, јавних и културних радника с којима је И. Ј. Рибар у свом животу и револуционарном раду присно сурђивао.

Дјело је штампано у 3000 примјерака у Радионицама графичког школског центра у Загребу на 460 страница, а у ликовној опреми академ. сликара Еде Муртића.

П. Ф.

ЈОСИП ЦАЗИ, НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТИ (1921 — 1929) — књига друга, издање Института за историју радничког покрета, Загреб 1964.

Ово дјело нашег истакнутог политичког, јавног и синдикалног радника, Јосипа Цазиа, друго је по реду од три књиге под заједничким насловом „Независни синдикати 1921 — 1929“. (Прва књига изашла је 1962. године у издању Републичког вијећа ССЈ за Хр-

ватску). Трећу књигу аутор припрема за штампу у издању Института за историју радничког покрета, а садржајно ће обухватати дјелатност синдикалног покрета Хрватске од 1925 — 1929.

Ова друга књига подијељена је садржајно у три поглавља: 1) При-